

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Fasti Mariani Cum Divorvm Elogiis In Singvlos Anni Dies Distribvtis

**Brunner, Andreas
Pfeffer, Wilhelm**

Antverpiæ, 1637

S. Athanasius Ep. 2. Maii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44055

Ascendat homo adversum se tribunal mentis suæ: & constituto in corde iudicio, adsit accusatrix cogitatio, testis conscientia, carnifex timor, & sanguis animæ confidentis per lacrimas profluat. S. Aug. in libro 50. Hom.

S. ATHANASIUS EP. 2. Maii.

NON rarò pueritia toti vitæ præluit. Ita ATHANASIVS Alexandriae inter lusus adolescentiæ puer à pueris in Episcopum lectus, natu deinde grandior ab ipsomet cælo est confirmatus. Difficile est dictu, quæ bella jam Pontifex cum Arianis gesserit. Producta in medium concilium muliercula, vim pudori suo illatam mentiebatur ab ATHANASIO, quem ne noverat quidem. Hic alius non nemo suppetias laturus innocentia, ideoque ATHANASIVM sese assimilans; heus, inquit, ego ne vitium tibi feci? mox illa: tu verò ipsissimus. Ita cum & se & impietatem omnium risui exposuisset, exclamant Ariani occisum ab ATHANASIO Arsenium (quem eam ob rem longè illi amandaverant) proferuntque manum velut incantationibus ab eodem devotam. Sed in tempore amici innocentis reduxerant Arsenium. Is itaque in templum progressus, vitæque suæ luculentus ipse testis ostendit, se quidem utramque manum, ceterum accusationem nec caput, nec pedes habere. Exul nihilominus sæpè ATHANASIVS totum pænè orbem pererravit. Annos in cisternâ quâdam latavit quinque, indeque in impios calamo egregiè pugnavit. Fugienti cum hostis instaret, navim vertit, jamque obvius quærentinum ATHANASIVM vidisset, respondit, non longè illum abesse. Ita rectà Alexandriam rever-

fus, in patrio conditorio inter mortuos quatuor menses vixit, inter vivos deinde mortuus anno CCC. LXXII. nunc inter mortuos iterum vivit. Ex Baron.

Sicut fructus non invenitur in arbore, in qua flos prius non apparuerit; sic in senectute honorem legitimum consequi non poterit, qui in adolescentia disciplinâ alicujus exercitatione non laboravit. S. Cypr. de 12. Abus.

S. ANTONINUS EP. 2. Maii.

ANTONINVS Florentinorum Præsul, ad CHRISTI in cruce imaginem sublimis raptus, mellitissimis vulnerum osculis aliquandiu inhæsit. Atque ex his illum uberibus hausisse amorem crede, quem in omnes postea pauperes dispensavit, tum ratus præclare se rem administrasse domestica, si domi nec supellex, nec penus esset. Viderat ædibus Cælites insidere; ingressus cum duas ingenuas, sed pauperes virgines operi cum matre intentas reperisset, liberali manu paupertatem sublevavit. Verum cum illæ se luxui deinceps dedissent, pulsisque è tecto bonis geniis mali successissent, ut meliores iterum hospites in ædes immigrarent, emigrare otium jussit. Illud jucundum dictu. Rusticellus canistrum pomis onustum Divo donarat. Hic gratias habuit. At cum ille referri sibi maluisset, ANTONINVS pomis in unam lancem, solennibus verò illis & in chartâ descriptis verbis, *Deo gratias*, in alteram injectis, rem examini permisit; & ecce duo verba pondere suo omnia poma superarunt: ut planè decipi egenos à divitibus videamus, dum hi pro tam exiguâ stipe tam multum recipiunt. Obiit porro an. M. CCCC. LIX. Ægrotantis verba illa feruntur: *Servire DEO regna-*